

Molitev.

Bogec moj,
atek naš
šel je v boj —
kak temno,
kak strašno
zunaj je.
Bog ve, če
atek moj
spančkal bo
kje nocoj!

Lučice,
zvezdice,
ve ga — oh,
vidite.

Dajte, dajte,
ga pogledajte,
kot bi gledal jaz:
dajte, dajte,
mu povejte,
kot bi rekel jaz:
Stanko misli nate,

nate,
»Stanko moli zate,
zate
dneve in noči.«

Angelček,
ti mu stoj na strani;
angelček,
ti ga, ti ga brani,
da ga kdo
prehudó ne rani.

Angelček,
primi za roke ga,
angelček,
ti tolaži njega,

da ne bo
prežalosten.

O Marija z Jezusom!

Mene poslušajta,
pa mi, pa mi dajta
atka še nazaj.

O, saj bilo je hudó
vama, tudi vama,
ko ostala sama
sta brez Jožefa.

Bogec moj,
pride naj
atek naš
še nazaj!«
Saj tako
ga težko
čakamo
vsi, oh vsi,
dni, noči:

Jaz in mama moja,
Gelica in Voja,
kravice in volki,
zajčki in golobčki,
ovčke moje bele
kak bodo vesele,
ko se vrnil bo!

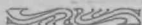
Bogec moj,
ah nocoj,
ah nocoj
pa srce
me boli —
oh da kar
umrl bi!

Včasih — oj,
nisem te
ubogal jaz,
atek moj —
ko si ti
rekel mi:
Stanko, greš
volke past!
Jaz pa jaz...
grd obraz —
o saj veš,
o saj veš...

In nocoj
tak boli
me srce,
da ga bi
vzel, izdrf,
tebi ga
bi poslal, -
oh potem
miren morda
bi zaspal.

Bogec moj,
pride naj
atek naš
še nazaj —
da mu jaz
to povem,
naj mi trmo
odpusti, —
da mu jaz
pasel bom
vsakokrat,
vsakokrat
volke rad,
ovčke rad.

Rud. Pečjak.

Otroci — ljubljenci Jezusovi.

Dolgo pričakovani Mesija bi bil lahko prišel na svet v veliki slavi, enako kakor bo prišel sodnji dan v oblakih neba v velikem sijaju in blesku. Pa kako ponižen in preprost je bil njegov prihod!

Angel iz nebes je prišel dobrim pastircem oznanit njegov prihod. Pa kako? Našli boste Dete, v plenice povito, v jasli položeno. — Trem Modrim pa je svetla zvezda naznanila prihod Zveličarjev. Natančnega pa jim ni nič naznanila o njem. Lahko, da so mislili, kako bodo nebeškega Kralja zagledali v velikem sijaju in blesku in mu slavnostno oddali darove . . . A niso našli kraljevskega veličanstva, ne kralja, sedečega na zlatem prestolu v kraljevski palači. Našli so le malo Dete v preprostem hlevcu in borne jaslice so njegov prestol! Oh, otroci, kako ste počeščeni! Kako vas ljubi vaš nebeški Kralj! Prve trenutke svojega zemskega življenja je vam posvetil. Vas je hotel najprej pridobiti za nebeško kraljestvo. Vam je hotel najprej pokazati zgled brezmadežnega detinskega življenja. Za vas je hotel trpeti že kot otrok . . .

Pa tudi potlej, ko je Zveličar v svoji moški dobi začel učiti, so še vedno ostali otroci njegovi posebni ljubljenci. Bogoljubne matere so prihitele z otroki k njemu želeč blagoslova. Apostoli so jih odganjali, ne pa tako božji Učenik. Razveseli se jih in kliče: »Pustite male k meni, saj njih je nebeško kraljestvo!« In razpel je ljubeznivo svoje roke ter privil otroke k sebi; najmanjšega je celo vzel na koleno ter ga ljubeznivo pritisnil na Srce.

Ali vam ni torej jasno pokazal, da je vaš prostor na njegovem presvetem Srcu?

* * *

Zato pa, ljubi otroci, zlasti v teh hudih časih, ko so vam morali oditi očetje in bratje v krvavo vojno, ne pozabite, da vas čaka ljubezni polno presveto Srce, da posluša vaše vzdihe, vaše prošnje. Le hitite k njemu z zaupnim srcem! Sestrica naj vzame s seboj še bratca, tovarišice naj se zbero ter naj skupno pohite pred tabernakelj, vsi pa molite, molite! Otroška molitev bo predrila oblake in zavoljo nedolžnih otrok nam bo prizanesel Bog ter podelil zmagó in mir naši ljubi domovini, nam pa vrnil ljube brate in dobre očete. Anica.

